

פרעוש בן יהודה. (ד) בשבעה בו, בני יונדב בן רכב. (ה) בעשרה בו, בני סנאה בן בנימין. (ו) בחמשה עשר בו, בני זתוא בן יהודה, ועמהם כהנים ולוים, וכל מי שטעה בשבטו, ובני גונבי עלי, בני קוצעי קציעות. (ז) בעשרים בו, בני פחת מואב בן יהודה. (ח) בעשרים באלול, בני עדין בן יהודה. (ט) באחד בטבת, שבו בני פרעוש שניה.

לדברי רבי אחא – כל הדברים הללו, הם **כדעת רבי יוסי**, האומר, **שנדבת יחיד נעשית קרבן ציבור, אבל לדעת חכמים, נדבת יחיד אינה נעשית קרבן ציבור**, אף כשכוונת היחיד לכך, **ולכן אין אפשרות שיחידים יתנדבו עצים לקרבנות ציבור**.

ולדברי רבי יוסי [האמורא] **בשם רבי אילא** – הדברים הללו הם **כדברי הכל, כי גם חכמים**, האומרים, שנדבת יחיד אינה נעשית קרבן ציבור, **מודים** הם, שדווקא קרבן ציבור אינו בא מנדבת יחיד, אבל **מכשירי קרבן ציבור באים אף מנדבת יחיד**, והעצים אינם קרבן אלא מכשירי הקרבן.

ומסקנת הגמרא, כדעה האחרונה, כי מבואר בברייתא, שנחלקו חכמים ורבי יוסי, אם היה אותו יום לכל משפחה יום טוב, [לדחות תענית ציבור], רק בזמן הבית, או אף לאחר החרבן.

- דעת רבי יוסי, שאין הימים הללו נוהגים אלא בזמן הבית.

- ודעת חכמים, שהזמנים הללו נוהגים אף אחר הבית. וכן אמר רבי אלעזר ברבי צדוק, שהוא היה מבני סנאה בן בנימין, וכשחל תשעה באב להיות בשבת, ונדחה למוצאי שבת, לא השלימו את התענית, כי עשרה באב הוא יום טוב שלהם.

ומברייתא זו מבואר, שלכל הפחות בזמן הבית הכל מודים שהיו נוהגים ימים טובים מחמת נדבת העצים, ועל כרחך משום שהתנדבו עצים, ואם כן מבואר, שלדברי הכל עצים שהם מכשירי קרבן, באו מנדבת יחידים.

בגדי כהונה מנדבת יחיד

בברייתא מבואר שבגדי כהונה באים אף מנדבת יחיד, ולכן, מי שבנה כהן, ורוצה לעשות לו בגדי כהונה משל עצמה, יכולה לעשותם, וכשרים לעבודה, ובתנאי שתמסרם לציבור יפה יפה.

- **לדברי רבי אחא**, ברייתא זו, בה מבואר, **שבגדי כהונה באים מנדבת יחיד**, היא **כדעת רבי יוסי**, האומר, שנדבת יחיד נעשית קרבן ציבור. **אבל לדעת חכמים**, נדבת יחיד אינה נעשית קרבן ציבור, אף כשכוונת היחיד לכך, ולכן **אין בגדי כהונה באים מנדבת יחיד**.